

Programma van Eisen groenonderhoud en maaiwerkzaamheden 2023-2030

Europese openbare aanbesteding

Inhoud

1. Inleiding	3
1.1 Relatie opdrachtgever en opdrachtnemer	3
2. Opbouw programma van eisen	4
2.1 Beheergroepen	4
2.2 Verschijnselen	4
2.3 Resultaatsnormen	4
3. Verschijnselen	5
3.1 Onkruid	5
3.2 Vorm en beeld	7
3.2.1 Overhang	7
3.2.2 Bedekking	10
3.2.3 Hoogte/breedte	10
3.2.4 Graslengte	11
3.2.5 Oneffenheid	12
3.2.6 Duurzaamheid	12
3.2.7 Kleurafwijking	15
3.3 Blad-, vuilruimen en reiniging	16
3.3.1 Blad, bloesem en vruchten	16
3.3.2 Vuil	17
3.3.3 Graffiti	18
3.3.4 Wildplak	19
3.3.5 Wildplassen	19
3.4 Ziekten en plagen	19

1. Inleiding

De eigenaar, beheerder en gebruiker van groenobjecten wensen ieder een bepaalde kwaliteit van het groen. In het programma van eisen wordt uitgegaan van een kwaliteitsbeschrijving van het onderhoudsresultaat. Niet de maatregelen maar het resultaat van de maatregelen is de norm. Hierdoor kunnen alle partijen, al dan niet kundig op het gebied van groenonderhoud en maaiwerkzaamheden, het resultaat beoordelen.

Om de beschreven kwaliteit te kunnen realiseren moet een aantal beheersmaatregelen worden uitgevoerd. Aan die maatregelen zijn kosten verbonden. Op die manier staat de kwaliteit in direct verband met de kosten.

1.1 Relatie opdrachtgever en opdrachtnemer

Zoals hiervoor is aangegeven, staat de kwaliteit in direct verband met de kosten. Als men wil sturen in het beheer, kan dat het best op het niveau van maatregelen. Echter de opdrachtgever is vooral geïnteresseerd in de kwaliteit en niet in de onderhoudsmaatregelen op zich. De opdrachtgever omschrijft de kwaliteit van het groen. De opdrachtnemer stemt daar zijn onderhoudsmaatregelen op af, die als basis dienen voor het indienen van de inschrijfprijs.

2. Opbouw programma van eisen

De opdrachtgever omschrijft binnen haar programma van eisen een bepaalde kwaliteit van het groen. Bij kwaliteit wordt onderscheid gemaakt tussen een drietal aspecten, te weten:

- fysieke kwaliteit;
- technische kwaliteit;
- cosmetische kwaliteit.

Onder fysieke kwaliteit van een groenelement wordt de habitus verstaan. Onder technische kwaliteit wordt de onderhoudstoestand en de gezondheid verstaan. En onder cosmetische kwaliteit wordt verstaan de relatie met de omgeving.

De opdrachtnemer voert het onderhoud uit aan de hand van deze kwaliteitsbeschrijving en wordt afgerekend op de kwaliteit van het beeld. De opdrachtnemer baseert zich daarbij op de beheersgroep van een element, ligging van een element, het onderhoudsniveau en de hoeveelheid. Aan de hand van deze gegevens kan de opdrachtnemer zijn maatregelen bepalen en calculeren.

2.1 Beheergroepen

Voor het opstellen van een programma van eisen is het noodzakelijk om de verschillende beheergroepen te definiëren. De beheergroepen zijn alle te onderscheiden typen terreinelementen binnen het BedrijvenPark Borchwerf.

2.2 Verschijnselen

Voor het beschrijven van de onderhoudskwaliteit hanteert de opdrachtgever het begrip verschijnsel. Een verschijnsel is het resultaat van één of meerdere onderhoudsmaatregelen. De beschrijving van een verschijnsel geeft de kwaliteit van een groenelement aan.

In het programma van eisen wordt het volgende beschreven van een verschijnsel:

- definitie;
- resultaatsnorm;
- meetmethode.

Voorbeelden van verschijnselen zijn:

- onkruidgroei;
- graslengte;
- zwerfvuil/grofvuil.

2.3 Resultaatsnormen

Het is noodzakelijk om de kwaliteit vast te leggen in meetbare normen. Hierdoor wordt discussie over de te realiseren kwaliteitsaspecten voorkomen. De normen worden per verschijnsel, per beheergroep vastgelegd in de vorm van resultaatsnormen.

3. Verschijnselen

De volgende verschijnselen worden besproken, te weten:

- Onkruid-, kruidenbeheersing; *onkruid-, kruidengroei*
- Vorm en beeld; *overhang, bedekking, hoogte/breedte, graslengte, oneffenheid, duurzaamheid en kleurafwijking*
- Blad-, vuilruimen; *blad, bloesem, vruchten en vuil*
- Technisch functioneren; *technisch functioneren*
- Ziekten en plagen; *ziekten en plagen*

3.1 Onkruid

Begrip

Kruiden zijn niet houtige gewassen, waarvan het bovengrondse deel geheel of gedeeltelijk afsterft in de winter en in het voorjaar weer nieuwe bovengrondse delen vormt.

Norm

Bij het beheersen van ongewenste kruidenvegetaties in of op terreinelementen worden afspraken gemaakt over de maximale bedekkingsgraad van de elementen en de maximale toegestane hoogte van de kruidenvegetaties.

Het percentage kruiden wordt bepaald door de gemiddelde bedekkingsgraad van de vegetatie uit te drukken ten opzichte van de totale oppervlakte van het terreinelement.

De hoogte wordt bepaald door de maximale hoogte te meten in cm vanaf het maaiveld.

Er wordt voorkomen dat de norm wordt overschreden. In het geval van lage heesters is de norm 40%/30 cm.

Verder dient het volgende in acht te worden genomen, te weten:

- a. Zodenvorming dient te allen tijde voorkomen te worden
- b. Uitmaaïen van onkruidbegroeiing is niet toegestaan
- c. In het aangegeven oppervlak mag de bedekking door verspreid voorkomende resten van onkruidbegroeiing ten hoogste 15% bedragen
- d. Aan het einde van iedere werkdag mogen verzamelde resten van onkruidbegroeiing (hopen e.d.) niet voorkomen
- e. De hoogte van het maaiveld in een boomspiegel en beplantingsvak is minimaal 0,02 m en maximaal 0,07 m onder de rand van de betreffende boomspiegel of beplantingsvak

Bij de beoordeling van de toegestane kruidenvegetaties worden de elementen verdeeld in randen en de rest van de oppervlakte.

Randen

Onder randen worden verstaan die delen van een terreinelement, die langs de elementgrens liggen. Afhankelijk van de bedekkingsgraad door het cultuurgewas, wordt een bodemdeel van minimaal 1 meter vanaf de elementgrens tot de rand gerekend. Boomspiegels in gras en verharding en de haagvoet van lijnhagen worden met betrekking tot kruidenbeheersing ook gerekend tot “randen”.

Niet-randen

Onder niet-randen worden verstaan die delen van een terreinelement, die niet onder de definitieve “rand” vallen. Bij het beheersen van onkruidgroei in of op verhardingen worden afspraken gemaakt

over de maximale bedekkingsgraad van de voegen en de maximale toegestane hoogte van de onkruiden.

Het percentage onkruiden wordt bepaald door de gemiddelde bedekkingsgraad van de vegetatie uit te drukken ten opzichte van de totale oppervlakte van het terreinelement.

De hoogte wordt bepaald door de maximale hoogte te meten in cm vanaf het maaiveld (= bovenzijde verharding). Er wordt voorkomen dat de norm wordt overschreden.

Bij tegelverhardingen is de norm 20%/10 cm.

Halfverharding 20% / 10 cm

Botanische rozen 20% / 10 cm (rand)

Tegelverharding 20% / 10 cm

3.2 Vorm en beeld

3.2.1 Overhang

Begrip

Op de grens tussen verschillende elementen kan het verschijnsel “overhang” ontstaan. Daarbij is sprake van overhang van bomen (het verwijderen van voetschot, stamschot, opkronen e.d.), houtige gewassen (het snoeien van overhangende takken van heesters, bosplantsoen e.d.) en van gras langs graskanten (het verwijderen van baardgroei). Overhang kan het functioneren van andere elementen zoals paden beïnvloeden.

Norm

De kwaliteitsnorm voor overhang is afhankelijk van de gewenste vrije doorgang of van de maximale afstand wat het gras de kant mag overgroeien. Bij het beheersen van overhang worden afspraken gemaakt over de maximale horizontale (h) en verticale (v) overhang in meters of centimeters over het naastliggende element.

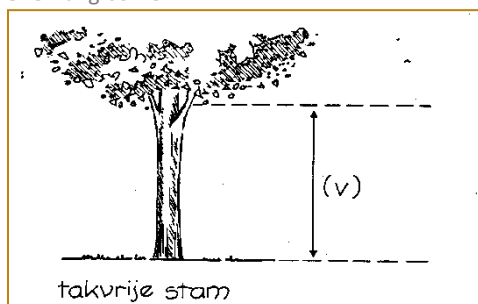
De horizontale overhang wordt bepaald aan de hand van meting in meters of centimeters van de horizontale projectie van de overhang op het maaiveld. De verticale overhang wordt bepaald aan de hand van meting van de verticale projectie van de overhang. Overschrijding van de norm dient voorkomen te worden.

De normen worden weergegeven in de resultaatsnormenlijst. In gevallen die afwijken van de norm in de lijst, worden de normen op tekening bij de betreffende gevallen aangegeven.

Bomen

Bij bomen wordt de norm als volgt genoteerd: 4,2 m (v), hierbij is de verticale overhang maatgevend. De verticale overhang is met name gericht op de vrije doorgang van verkeer of maaimachines.

Overhang bomen

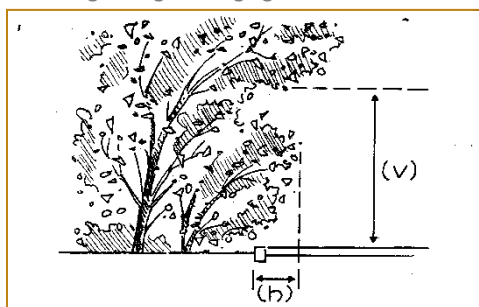
Dit betekent dat er geen takken mogen groeien/hangen onder de aangegeven norm. Dit geldt tevens voor voet- en stamschot. Een uitzondering wordt gemaakt voor zuilvormige bomen. Hierbij is de horizontale overhang maatgevend. De norm is 2 m (h).

De norm voor horizontale overhang geldt uitsluitend voor zuilvormige bomen. Boven de aangegeven verticale norm is het verschijnsel "Overhang" niet meer van toepassing, hier wordt verwezen naar het verschijnsel "Duurzaamheid".

Overige houtige gewassen

Bij bosplantsoen is de norm 0,5 m (h) / 4,2 m (v) en heesters is de norm 0,5 m (h) / 2,0 m (v). Een voorbeeld van deze normering wordt weergegeven in figuur 3.2: Overhang houtige gewassen. Bij gevelbeplanting wordt een norm opgegeven voor horizontale overhang. Hiermee wordt de maximale dikte van de begroeiing langs de gevel aangegeven.

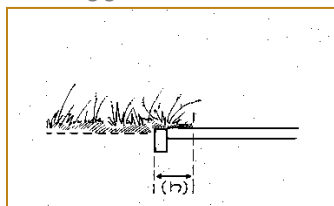
Overhang overige houtige gewassen

Gras

In het geval van gazon is de norm 15 cm (h) en voor ruw gras 20 cm (h); hierbij is de horizontale overhang maatgevend. De overhang van gras betreft in alle gevallen het horizontaal groeiend gras, "baardgroei".

Overhang gras

Overhang gras 15 cm (h)

Bomen 4,2 m (v)

Overige houtige gewassen 4,2 m (v) / 0,5 m (h)

3.2.2 Bedekking

Begrip

Een oppervlakte is bedekt als bij visuele inspectie de ondergrond niet meer zichtbaar is. Bij onvoldoende bodembedekking functioneert het element niet meer en ontstaat een lage sierwaarde, erosie en traag herstel (bij gras).

Norm

Bij het beheersen van de bedekking worden afspraken gemaakt over de minimale bedekking van de elementen in percentage van de totale oppervlakte. Een onderschrijding van de norm dient te worden voorkomen. De norm wordt als volgt genoteerd: 80%.

De horizontale projectie op het maaiveld is maatgevend. Bij gras treedt de norm in werking wanneer de afstand tussen de grassprietten groter is dan 0,10 meter. Hierbij wordt ervan uitgegaan dat het gras een dusdanige herstelkracht heeft dat wanneer de afstand tussen de grassprietten kleiner is dan 0,10 meter, deze weer dicht kan groeien.

Heesters / Botanische rozen 80%

3.2.3 Hoogte/breedte

Begrip

Elementen kunnen in een aantal gevallen gebonden zijn aan een maximale hoogte en breedte. Aanleidingen hiervoor zijn bijvoorbeeld verkeerstechnische eisen, sociale veiligheid, schaduwwerking, uitzicht en de maximale of gewenste hoogte en breedte van hagen en leibomen.

Norm

Bij dit verschijnsel worden hoogte (h) en breedte (b) vastgelegd in centimeters.

Hoogte en breedte zijn momentopname direct na het snoeien. Daarnaast wordt een maximale lengte van het opschot (o) in centimeters gegeven. Voor hagen is de norm 80 cm (h)/50 cm (b)/40 cm (o).

De huidige hagen kennen een grotere omvang qua breedte. Gelieve de omvang bij deze hagen te continueren.

Hagen 60 cm (h) / 50 cm (b) / 15 cm (o)

3.2.4 Graslengte

Begrip

Het verschijnsel graslengte bepaalt het beeld en gebruik van het element. De graslengte is de lengte van de bovengrondse delen.

Norm

Bij het beheersen van de graslengte worden normen afgesproken voor de maximale lengte voor het maaien (max.) en de minimale lengte na het maaien (min) met inachtneming van het toegestane hoogteverschil (hv) na het maaien. In het geval van gazon is de norm 70 mm (max.)/20 mm (min)/5 mm (hv) en voor ruw gras is de norm 500 mm (max.)/50 mm (min)/20 mm (hv). De normen dienen niet overschreden te worden.

Het volgende dient in acht te worden genomen: De lengte van het gras wordt als volgt gemeten: het gras wordt opgetild en gemeten vanaf het grondoppervlak tot de top.

Metten graslengte

3.2.5 Oneffenheid

Begrip

Oneffenheid is een gedeeltelijke verhoging of verlaging van een terreinelement. De oneffenheid heeft invloed op het gebruik van het terreinelement. Door oneffenheid kan de functie van het element geheel of gedeeltelijk verdwijnen.

Norm

De normering wordt uitgedrukt in cm hoogteverschil en de mate van oneffenheid uitgedrukt in een maximaal percentage van de totale oppervlakte van het terreinelement. In het geval van bermen en half verharding is de norm 5 cm/10%.

De oneffenheid wordt gemeten in cm door meting van het verschil in hoogte tussen de verhoging c.q. verlaging en een rij van 3 meter. Voor de watergangen is de norm zowel geldig voor het natte gedeelte als het droge gedeelte van de watergang.

Overschrijding van de norm dient voorkomen te worden. Wanneer herstel plaatsvindt in het kader van het verschijnsel “oneffenheid” dient de volledige oneffenheid hersteld te worden.

Berm 5 cm / 10%

3.2.6 Duurzaamheid

Begrip

De belevingswaarde van een beplantingselement is mede afhankelijk van de vitaliteit, de bloei, vruchtdracht, ouderdom, de sierwaarde en van de habitus. Ze worden beïnvloed door factoren als groeiplaats, juiste standplaats, milieufactoren en snoei. Ook de verschijnselen ziekten en plagen en schade spelen een rol, deze worden echter in deze paragraaf niet behandeld. In deze paragraaf wordt aandacht besteed aan de factor snoei.

Norm

Bij de normering van duurzaamheid wordt onderscheid gemaakt naar bomen en overige houtige gewassen.

Bomen

De volgende snoeivormen worden gehanteerd:

- a. Vormsnoei
- b. Begeleidingssnoei: snoei waarmee een takvrije stam wordt verkregen. De normering voor begeleidingssnoei wordt beschreven in paragraaf 3.2.1 “Overhang”
- c. Correctiesnoei: snoei waarbij “probleemtakken” worden verwijderd

Probleemtakken zijn:

- dode takken;
- gebroken c.q. beschadigde takken;
- zuigers en elleboogtakken;
- plakoksels;
- takparen;
- takkransen;
- dikke takken;
- dubbele toppen.

Voor de normering voor het verschijnsel “Duurzaamheid” bij bomen worden afspraken gemaakt met betrekking tot de maximale takdiameter van de te verwijderen probleemtakken en het maximale percentage te lichten kroon per jaar. Voor bomen is de norm diam. 3,5-5 cm/15%.

Overige houtige gewassen

Uitgangspunt bij de “Duurzaamheid” van overige houtige gewassen is de natuurlijke ontwikkeling tot de natuurlijke habitus van een exemplaar. Dit proces is afhankelijk van de groeiomstandigheden: voeding, vocht en lucht (zuurstof). Een afwijking van het evenwicht tussen deze drie factoren leidt tot vermindering van de vitaliteit.

Een afname van de vitaliteit uit zich in:

- a. een vermindering van de bloeikracht
- b. een vermindering van de bladzetting en bladgrootte
- c. de vorming van dood hout

De vitaliteit kan toenemen door:

- a. de groeiomstandigheden te verbeteren
- b. de verhouding takken c.q. loof ten opzichte van het wortelgestel beter op elkaar af te stemmen door snoei

Bij de normering voor duurzaamheid wordt gekeken naar:

- a. bladzetting
- b. bladgrootte
- c. bloei

Hierbij wordt uitgegaan van foto's van referentie-exemplaren met vergelijkbare groeiomstandigheden. Deze foto's dienen als “gemiddelde kwaliteit”. Het moment van ingrijpen is

het moment waarop er zichtbaar afwijkingen zijn in bladzetting en/of bladgrootte en/of bloei. Dit is de “minimale kwaliteit”.

Verder dient tevens het volgende in acht te worden genomen:

- a. dood hout dient verwijderd te worden
- b. schurende takken dienen verwijderd te worden

Bomen Takkrans 3,5-5 cm / 15 %

Bomen Dikke tak: 3,5-5 cm / 15 %

Bomen Dubbele top: 3,5-5 cm / 15 %

Bosplantsoen Referentie

3.2.7 Kleurafwijking

Begrip

De kleur van gras verandert door allerlei invloeden. Bij dit onderdeel betreft het alleen de voedingstoestand van de grond. Voor de overige invloeden zoals droogte, betreding, urine van honden, grassoorten, worden, indien gewenst, per element separate afspraken gemaakt. Bruin/gele kleurafwijking in dit kader ontstaat door een verkeerde voedingstoestand van de bodem.

Norm

Bij de normering wordt onderscheid gemaakt naar:

- a. voorkomen bruin/gele kleur
- b. herstel bij optreden bruin/gele kleur

Berm Herstellen

3.3 Blad-, vuilruimen en reiniging

3.3.1 Blad, bloesem en vruchten

Begrip

Het blad, de bloesem en de vruchten van bomen hebben invloed op het onderhouds-resultaat van de overige terreinelementen. Na de val van deze plantendelen hebben ze invloed op bijvoorbeeld gras (geelverkleuring), verhardingen (worden glad), beplantingen (rommelige aanblik). Met name de vruchten kunnen overlast bezorgen bij de val, bijvoorbeeld kastanjes op auto's.

De ernst of overlast van gevallen bladeren, bloesem en vruchten wordt beïnvloed door het soort product (grote bladeren en zware vruchten geven de meeste problemen), de soorten terreinelementen, het gewenste onderhoudsniveau (frequentie).

Onder dit onderdeel worden verstaan het blad, de bloesem en de vruchten van zowel de bomen op het terrein als de door de wind aangevoerde plantendelen.

Norm

De normering is gericht op een maximale bedekking van het maaiveld met blad, bloesem en vruchten. Een normering wordt weergegeven in de bladvalperiode en buiten de bladvalperiode. Met bladvalperiode wordt bedoeld de periode in het najaar wanneer door een verminderde sapstroom in bomen en struiken het blad los laat en op het maaiveld valt. De norm voor bijvoorbeeld asfaltverhardingen is 5%, buiten bladvalperiode; 20%, tijdens bladvalperiode.

3.3.2 Vuil

Begrip

Bij het verschijnsel “Vuil” wordt het volgende onderscheid gemaakt:

- zwerfvuil;
- grofvuil;
- veegvuil;
- spatvuil.

Zwerfvuil is het vuil dat wordt achtergelaten door de gebruikers van het terrein of dat door de wind wordt aangevoerd. Gedacht wordt aan papier, plastic bekers, blikjes, dierlijke uitwerpselen, etc. Onder zwerfvuil wordt niet verstaan het afval dat moedwillig wordt gestort of het resultaat is van activiteiten. De ervaring leert dat op specifieke plekken op Borchwerf II meer zwerfvuil ligt dan op andere locaties.

Grof vuil is al het vuil dat niet onder zwerfvuil wordt verstaan.

Veegvuil is vuil wat ‘los’ op verharde oppervlakken voorkomt, wat geen onderdeel uitmaakt van de verhardingsconstructie. Losgeraakte steenslag wordt gerekend tot veegvuil.

Onder spatvuil wordt in dit kader verstaan het vervuilen van terreinmeubilair door opspattend modder en strooizout.

Norm

De normering is gericht op zwerfvuil, veegvuil en spatvuil. De norm voor zwerfvuil wordt bepaald aan de hand van referentiebeelden, volgens het principe dat ontwikkeld is door “Stichting Nederland Schoon”. Deze referentiebeelden zijn vastgelegd door middel van foto’s.

De norm voor veegvuil wordt uitgedrukt in de hoeveelheid veegvuil (volume) per oppervlakte-eenheid verharding. De norm houdt het aantal dm^3 per 5 m^2 in. De norm is 2,0 dm^3 .

De normering voor het verwijderen van vuil van oppervlakten (met name het reinigen van bermplanken) is als volgt: wanneer meer dan 30% van het oppervlak vervuilt is, dient het volledige oppervlak gereinigd te worden. De norm voor bermplanken is 30%.

Onverhard/verhard Zwerfvuil: Referentie

Onverhard Zwerfvuil: Referentie

Het kwaliteitsniveau A m.b.t. het aanwezige zwerfvuil wordt hieronder schematisch toegelicht:

Groen-gras-gazon-zwerfafval fijn (RAW-hoofdcodes 70.31.01/70.31.51)				
A+	A	B	C	D
				
Er ligt geen fijn zwerfafval.	Er ligt weinig fijn zwerfafval.	Er ligt redelijk veel fijn zwerfafval.	Er ligt veel fijn zwerfafval.	Er ligt zeer veel fijn zwerfafval.
fijn zwerfafval ($\leq 10\text{cm}$)	fijn zwerfafval ($\leq 10\text{cm}$)	fijn zwerfafval ($\leq 10\text{cm}$)	fijn zwerfafval ($\leq 10\text{cm}$)	fijn zwerfafval ($\leq 10\text{cm}$)
0 stuks per m ²	≤ 3 stuks per m ²	≤ 10 stuks per m ²	≤ 25 stuks per m ²	> 25 stuks per m ²

Groen-gras-gazon-zwerfafval grof (RAW-hoofdcodes 70.31.02/70.31.52)				
A+	A	B	C	D
				
Er ligt geen grof zwerfafval.	Er ligt weinig grof zwerfafval.	Er ligt hier en daar grof zwerfafval.	Er ligt veel grof zwerfafval.	Er ligt zeer veel grof zwerfafval.
zwerfafval grof ($> 10\text{cm}$)	zwerfafval grof ($> 10\text{cm}$)	zwerfafval grof ($> 10\text{cm}$)	zwerfafval grof ($> 10\text{cm}$)	zwerfafval grof ($> 10\text{cm}$)
0 stuks per 100 m ²	≤ 3 stuks per 100 m ²	≤ 10 stuks per 100 m ²	≤ 25 stuks per 100 m ²	> 25 stuks per 100 m ²

3.3.3 Graffiti

Begrip

Alle vormen van graffiti, waaronder aanstootgevende graffiti, dient te worden verwijderd. Onder aanstootgevende graffiti wordt graffiti bedoeld met beledigende, racistische of seksistische teksten.

Norm

Aanstootgevende graffiti dient binnen 24 uur verwijderd te worden. Andere vormen van graffiti binnen 5 werkdagen.

Omvang

De omvang wordt weergegeven in het aantal stuks te reinigen elementen.

3.3.4 Wildplak

Begrip

Onder wildplak wordt verstaan het illegaal ophangen of opplakken van reclamewerken, e.d.

Norm

Voor wildplak geldt in het algemeen de normen 'voorkomen' en 'verwijderen'. Reeds opgeplakte illegale reclamewerken dienen zo spoedig mogelijk verwijderd te worden om een toename van wildplak te voorkomen.

Omvang

De omvang wordt weergegeven in het aantal stuks te verwijderen reclamewerken.

3.3.5 Wildplassen

Begrip

Onder wildplassen wordt stankoverlast door het illegaal urineren verstaan.

Norm

Voor wildplassen telt de norm 'na constateren schoonmaken'.

Omvang

De omvang wordt weergegeven in het aantal stuks te reinigen elementen.

3.4 Ziekten en plagen

Begrip

Ziekten en plagen kunnen worden verdeeld in:

- schimmelziekten;
- bacterieziekten;
- virusziekten;
- aantasting door vraat (insecten).

Voor de verschillende ziekten en plagen in de gewassen wordt verwezen naar de meest recente Gewasbeschermingsgids, die wordt uitgegeven door Consulentenschap in Algemene Dienst voor Gewasbescherming/Plantziektkundige Dienst.

Norm

De normering wordt als volgt aangegeven:
Het voorkomen (waar mogelijk) van aantasting.

Het plegen van curatief onderhoud na aantasting (separate opdrachten uit incidentenfonds).
Het signaleren van aantasting en melden aan de opdrachtgever.

Het plegen van curatief onderhoud bij “ziekten en plagen” valt buiten het onderhoudsbestek.
Wanneer dit aan de orde is, worden separate opdrachten uitgeschreven. Deze opdrachten vallen buiten de werkzaamheden van dagelijks beheer en worden als zijnde een incident opgepakt.